

SAMOBORSKI LIST

God. XXII.

U Samoboru, 15. rujna 1925

Br. 18.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i teživo u Samoboru

Uprava i uredništvo nalazi se GLAVNI TRG br. 3 (tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta svrću, daje se znatan popust. Rekoplat se ne vrataje.

Javna vježba „Hrv. Sokola“ u Samoboru.

Timuran i oblačan bio je dan, ipak od kiše sačuvan. U 2 kritična momenta počelo je bilo i škropiti u Zagrebu pri polasku za Samobor te u Samoboru pri prvom početku vježbe. Iz Zagreba je to mnoge ponukalo na povratak kući, koji su bili već na samoborskom kolodvoru ili na putu prema kolodvoru. — Ipak je osim vrlo mnogobrojne braće Sokolova i sestara Sokolica pohrlilo na našu slavu brojno građanstvo te radničko općinsivo.

Zagreb je Samoboru u mnogom pogledu i otac i majka. To je tako sada, a u budućnosti će što dalje još sve više tako bivati. Za to moramo mi Samoborci s osobitom pažljivošću i uslužnošću Zagrebčani, susretati te si po mogućnosti i sve zagrebačke duševne ideale usvojiti. Buduć je pako od snage i općega napretka Hrvatsiva zavisan i moćni napredak Zagreba, sasvim je jasno, da Samobor mora biti i ostati osobitim žarčim svehrvatskih ideala u smjeru slobode, kulture, prosvjete i naprednoga duha. Koji Samoborac ne bi tako mislio i u tomu smjeru djelovao, ne bi ni pravi samoborski patriota bio.

Odista je bila imponantna povorka Sokolova, Sokolica i drugoga građanstva, što se je oko 4 sata po podne, prispjevši na 2 dupkom puna vlaka iz Zagreba, hitrim korakom uputila s kolodvora na vježbalište u lijepom Anin-dolu. Naročito je bio obilno i odlično zastupan cvijet zagrebačkoga Sokolstva. Upravo su zaslužili i zavrijedili, da te dične predstavnike, kao naše uzore, poimence spomenemo, koliko smo u velikome broju opziti i upamtiti mogli.

Vjeboslav Neršić:

Kapela sv. Helene.

(Nastavak).

Iz pisanka vizite od 14. svibnja 1677. razabiremo, da je cijela kapela bila zidana. Svetište je bilo svodjeno a ladja pod jednostavnim stropom. Vrata je imala dvoja: glavna sa zapadne strane i jedna pokrajna s južne strane. Pred glavnim vratima bilo je zidano predvorje (atrium), a povrh njega nad pročeljem drveni tornjić s jednim žvonom. Kod južnih vrata bilo je drveno predvorje. Do svetišta na južnoj strani nalazimo g. 1685. zidano sakristiju, koja bijaše jako vlažna. Cijela crkva bila je pokrivena hrastovim daščicama. God. 1721. bio je krov i tornjić u trošnom stanju, pak su pripravljali daščice sa popravak. Toranj je dotada skoro iz toga načinjen novi, a krov je i dalje ostao u lošem stanju, kako kažu zapisnici kanon. vizite g. 1726. i 1740. God. 1745. bio je krov tako trošan, da se kroz njega svijetlilo. Ni drveni tornjić ne bijaše u boljem stanju.

U kapeli je bio samo jedan posvećeni žrtvenik. Podnožje mu bijaše zidano, a nastavak od drva bojadisan, i djelomično pozlaćen.

Na čelu je stupao podstrijesinn Sok. Saveza br. Josip Šulek s br. Dr. Rudolfom Horvatom, predsjednikom kulturno-prosvjetnoga otsjeka Bili su nadalje prisutni: Vodja Hrv. Sok. Saveza br. Branko Reš, podvodja Saveza ujedno vodja zagrebačke Fonove župe br. M. Praunsperger, Savezni tajnik br. Brusina, starješina „Hrv. Sokola“ matice na Wilsonovu trgu br. Dr. Nikola Hoffer, starješina matice Hr. konjaničkoga Sokola br. Milan Dečak, starješina „Hrv. Sokola“ na Pantovčaku br. Gevaj, tajnik župskoga starješinstva br. Zrnc, tajnik Saveznoga predajačkoga zbora br. Parapatić, začasni vodja Sok. Saveza br. Janko Dobričević, tajnik „Hrv. Sokola“ matice br. Gavez, braća Javand Miroslav i Kosatig Ivan, zamjenici vodje matice na Wilsonovu trgu, blagajnik br. Bačić Ilija, prezdslužni prednjak i odbornik br. Skendrović stari i popularni odbornici matice na Wilsonovu trgu br. Grga Horvatek i br. Fröbe, tajnik „Hrv. Sokola“ iz Vlaške ulice (koji je toga dana otišao korporativno u Gospić br. Vukelić, osobito odani i stari prijatelj Samobora mnogogodišnji vodja br. Zlot i t. d. i t. d.

Molimo za oprostjenje, ako je iz lijepe kite zagrebačkih sokolskih funkcionara ikoji mehotice ispušten.

Osobitu zahvalnost dugujemo hrvatskom Sokolu I. (Sv. Duh), našim prvim i milim komšijama, koji nas svake godine nelajeno pohode. I ove su godine došli još prije podne sa svojom lanfantom te svojim naraštajem i podmlakom, pod vodstvom požrtvovnog brata starešine Dienera i njegova mil gospodje.

Od Hrvatskog Sokola Traje predvela je sestra Juričko odjel Sokolica sjajnih vježbačica.

U prvom spratu nastavka bio je medju postaćenim stupovima kip sv. Helene, u drugom pak spratu takodjer medju stupovima veliko respelo. Drugog žrtvenika i propovjedaonice nije bilo. God. 1695. imala je kapela jedan srebrni pozlaćeni kalež, nešto misnog odijela i drugo potrebno za službu Božju. God. 1768. imala je dva kaleža.

Oko kapele bilo je groblje, koje je 1677. bilo dobro ograđeno daskama. Ovo groblje imalo je g. 1695. polovicu nove ograde a druga polovica bijaše trošna. Na njemu su se pokapali žitelji okolišnih sela. Oko g. 1740. stajalo je groblje bez ograde otvoreno. Po njemu su hodala i pasla goveda, konji i druge životinje. Budući da su na tom groblju mnogi pokapali svojevoljno bez župnikove dozvole svoje mišvaca, to je g. 1740. arciđakon strogo zabranio svaku dalje pokapanje, dok ne bude pristojno ograđeno. I god. 1768. teži se vizitator na slabu ogradu groblja pak nalaze žikatorima, da je poprave

Kapela je bila posvećena, te je godišnjicu posvetile slavila u nedjelju poslije sv.

Brat Uhlik predveo je uzoran predajački odio matice na Wilsonovu trgu, koji je općinskim pružio velik užitak visoko dotjeranim vježbama na preči.

Našu javnu vježbu počastiše opet svojim posjetom 4 brata od američkoga izaslanstva, za tim „Hrvatski Sokol“ iz Brdovca s lanfantom i naraštajem. Konačno mnogo privatnih odličnih gostova iz Zagreba i okolice. Srce nam je raslo od veselja gledajući novo ustrojenu Hrvatski Seljački Sokol iz Bregane preko 20 djedjerne braće pod vodstvom poudzetnoga brata Stiene.

Najavljena braća iz Šestina, koja bi imala izvesti prekrasne simboličke vježbe Rešove, moradoše radi nesigurne vremena izostati, budući bi prokisnuće njihovim skupocjenim narodnim odijelima veliku šteta nanesti moglo.

S pozvane zagrebačke strane izjavljeno nam je, da članstvu Hrv. Sokola u Samoboru s tehničke strane nije moglo biti nikakvoga ozbiljnoga prigovora. To neka služi članstvu na čast i zadovoljstvo, a osobito bratu vodji Ivanu Šnidarčiću, koji je radio, moglo bi se skoro reći, nadnaravnim naporima. Revni pomagač bio mu je brat Stjepan Šaban, koji je u ime ostaloga članstva predao vodji Šnidarčiću ukusnu brončanu statuatu kao izraz bratskoga priznanja.

Jerbo je popoldnašnji vlak iz Zagreba u Samobor kasno prispio, a izvanredni (posebni) vlak je tekao iz redovitoga sastavljen i vrlo velik bio, mogla je vježba započeti žalibože tek oko pol 5 sati. Dok je svršila, i dan je već svršio te mračak pao. Preostalo je po tome žalibože malo vremena za pučku svečanost. Ali je ova provedena u sjajnom

Jakoba, apostola. Na taj dan služila se u njoj svečana sv. misa i večernjica, koju su — kako je rečeno — kadšto zagrebački klerici užveličali pjevanjem. Kapela je imala u blizini groblja klijet i u njoj dvije vinske posude, zatim vinograd i tri oranice, koja je g. 1740. bila posve neplodna, jer su je žikatori sasvim zanemarili.

Godine 1771. bila je u području ove kapele 61 kuća sa 382 duše. Od svih stanovnika dobivao je župnik u ime lukna godišnje 12 mjera raznog žita i 10 Kruna.

Otkada je kapela iz ruku cistercita prošla u vlast kaptola, dotično biskupa i sjemeništa, počela je malo pomalo propadati, jer se nitko nije brinuo za njeno uzdržavanje. Vizitatori, kadgod bi je pregledali, nalazili bi je u goreom stanju. Svaki od njih mogao je o njoj ono isto zapisati, što je napisao vizitator dne 22. svibnja 1699.: „... quam reperi in palorem et deteriorum vergere statum“, župnici samoborski nijesu za nju marili, jer je bila faktično vlasništvo sjemeništa, a sjemenišni poglavari ne htjedoše na nju trošiti.

(Svišit će se).

raspoloženju. Iz Anindola orila se je vesela pjesma preko svega Samobora, a plesalo se upravo kao mahito. Čas odlaska je pri takvom raspoloženju brzo došao te se rastajemo od mile braće i sestara kao i od cijenjenog građanstva teška srca, sjetno pomišljajući na to, kako je daleko dan dogodišnjega takvog sastanka.

Daj Bog da ga dočekamo još u većem broju te sveudilj marljivijem i uspješnijem Sokolskom radu, začinjenom ljubavlju i slogom, za dobro i napredak hrvatskog Sokolstva i hrvatskog naroda.

Uspomena viješća.

Hrv. Diletantki klub u Samoboru

priredjuje u nedjelju dne 20. ov. mj. u pensionu »Lavica« svoju šestu predstavu i to u korist Hrv. planinarskog društva, podružnice »Japetić«. Prikazivat će se uspijela šala u 1 činu od Jozze Ivakića »Samoborski kolodvor«, a zatim glasovite Molierove »Kačiperke«. U prvomu komadu sudjeluju gđjice E. Tuček i M. Jezovšek, te gosp. J. Filipić, M. Presečki i I. Rozman, a u drugom gđjice M. Božić, L. Košak i A. Mataušić, te gg. I. Füzzy, M. Presečki i S. Šaban. Poslije predstave bit će ples.

† Judita Šanti,

supruga poštovanog našeg sugrađanina gosp. Hinka Šantla, umrla je 4. o. mj. U nedjelju 6. o. mj. sahranjeni su zemni ostanci pokojnice na ovdašnjem župnom groblju. Sprovodu prisustvovao je velik broj našeg građanstva. Hrv. pjev. društvo »Jeka« i Obrtno-radničko društvo ispratilo je pokojnicu korporativno. Na otvorenom grobu oprostila se »Jeka« tužaljkom »Nad grobom«. Ovo je drugi teški udarac, koji je u kratko vrijeme zadesio gosp. Šantla. Prije dvije godine umrla mu je mila kćerka Gabrica, a sada evo dobra supruga i mila majka gđja Judita. Pokojnici bila laka zemljica, a teško ražalošćenoj porodici naše duboko saučesće.

† Franjo Oslaković,

trgovac, veleposjednik i ugledni Samoborski građanin, umro je 5. o. mj. u 62. godini života. Pokojni Oslaković bio je poznat ne samo u Samoboru već i u čitavom našem kotaru kao savjestan trgovac, te je zato bio i sveopće poštivan. U trgovišno zastupstvo bio je biran po veleporozu kroz više perioda, te je vršio čast trgovišnog zastupnika sve do pod konac god. 1914. kada je kod novih izbora zahvalio, da ga se ponovno bira. U Samoborskoj je štedionici bio član ravnateljstva. — Kako je bio sveopće poštivan prisustvovalo je naše građanstvo u velikom broju pogrebu, a sva su mu naša društva i bratovštine korporativno iskazala posljednju počast. — Laka mu hrvatska zemljica, koju je od srca ljubio!

Darovi za nabavu zvona župne crkve:

g. Anton Vuković darovao je u počast uspomene na blagopok. Franje Oslakovića 2000 D. osim toga u svoje ime 300 D.

Mijo Kolman sabrao je u selu Hrastini daljnih 436. D. 75 p.

Kapitelj sv. Jeleno

uime njene zaklade za uzdržavanje darovao je g. Antun Vuković 100 D.

Samoborska željeznica

1. septembra obustavlja se na nedjelje i blagdane planinarski vlak, koji je pokusa radi uveden bio pak iz Zagreba u 6⁰⁰ sati kretao.

Istom danom obustavlja se na nedjelje i blagdane vlak broj 19 iz Samobora u 21⁰⁰ (9) na večer, pak će isti prema na

snazi slojećem redu vožnje opet u 20³⁰ (8³⁰ u večer) odatle kretati.

Veleputan dar društvima

Gosp. Ante Vuković izvršujući želju pokojnog Franje Oslakovića, trgovca u Samoboru, darovao je lijepu svotu našim društvima i institucijama koju je ovako porazdijelio: Langovoj zakladi za podpiranje siromašne školske djece 1000 D, za samoborske ubogare 500 D, Hrv. pjev. društvu »Jeki« 1000 D, Hrv. Sokolu 1000 D, Fanfari hrv. Sokola 1000 D, Dobrov. vatrogasnom društvu 1070 D, Obrtno-radničkom društvu »Napredak« 500 D, Vojno-veteranskom društvu bana Jelačića 500 D, Pučkoj čitaonici i knjižnici 500 D, Podružnici Saveza kršć. Socijala u Samoboru 500 D, Podružnici Saveza hrv. obrtnika 500 D, Društvu za poljepsavanje Samobora 500 D, Bratovštini sv. Vida 500 D, Bratovštini sv. Filipa i Jakoba 500 D, Bratovštini sv. Ivana 250 D, Bratovštini sv. Josipa 250 D, Bratovštini sv. Jurja 250 D, Bratovštini sv. Valentina 250 D, Bratovštinama presv. srca u Molvicama i Konjščici svakoj po 250 D.

Poreza uplate

Pozivaju se svi porezovnici da dospjeli porez za III. četvrt kao i zaostatke čim prije podmire jer će u protivnom slučaju biti zaslan na teret porezovnika državni ovrhovoditelj, pa neka dužnici uznastoje tim neugodnostima za vremena izbjeći.

Šmidhenovo sumporno kupelito.

Tople kupelji dobivaju se svaki dan do 1. listopada.

Pučku zabava s veselom berbom

priredjuje u nedjelju dne. 27. o. mj. Podružnica hrvat. kršćanskih socijala u Samoboru Zabava održat će se u prostorijama Pensiona Lavice. Početak u 3 sata poslije podne, ulaznina 5 D po osobi. — Kršć. socijali priređuju već kroz n'z godina ovu zabavu koja je uvijek dobro bila posjećivana, ugodna, nevezana prava naša »purgerska veselica«. Obzirom na humani zadatak i svrhu ove zabave, jer je čista dobit određena za potporu bolesnih članova, preporučujemo ovo društvo našem građanstvu, da ga što izdašnije podpre.

Proslava 1000 godišnjice hrv. kraljevstva u sv. Martinu.

Kako doznajemo pripravlja se mami naši žitelji u sv. Martinu da na svečan način proslave 1000 godišnjicu hrvatskog Kraljevstva. Tom će zgodom prikazivati vrijedne naše seljanke pjesnički igrokaz od dr. Zdenke Smrekar »Na Duvanjskom polju«.

Inicijativu za ovu proslavu potakla je gđja. Fanika Holetić, supruga tamošnjeg trgovca, a uloge za pjesničko prikazivanje uvježbao je učitelj g. Miholjević.

Bratovština sv. Jurja

pristupila je kao član utemeljač gđja Zorica Ivanišević.

Upozorenja.

Tutorstvo slabotamnog Josipa Kuhara umoljava svakoga u Samoboru, da mu ništa ne daje na vjereslju, jer ovakove dugove ne će prihvatiti ni plaćati.

Izgubljeno.

U ponedjeljak 7. o. mj. izgubljena je od Samobora do Bregane jedna crna visoka cipela Nalaznik iste se umoljava tatu predati uz nagradu u upravi našeg lista.

Umrli u župi Samobor od 1.—15. IX.

Marko Tušin, dijete, Podvrh. — Anastazija Mučnjak, 68. g. Kladje. — Milica Stejić, dijete, Samobor. — Judita Šanti, 37 g. Samobor. — Franjo Oslaković, 62 g. Samobor. — Julika i Barica Horvat, djeca, Otok

dvojci. — Martin Bošnjak, dijete, Podvrh. — Katarina Cvetetić, dijete, Samobor. — Julija Škrobot, dijete, Mala Jazbina. — Maksimilijan Golub, dijete, Grdanjci. — Anastazija Horvat, dijete, Gradna

Sokolstvo.

Hrvatski Sobol u Samoboru

Ovim putem usrdno zahvaljuje Hrv. pjevačkom društvu »Jeki« koja je svojim sudjelovanjem kod Akademije u počast braći Amerikancima ovu potpunila.

Ujedno najljepša hvala gosp. Pavlu Nežiću, limaru, koji je besplatno prigodom akademile i javne vježbe postavio acetelinsku rasvjetu, a g. Bastijančiću koji je uzajmio potrebne daske, hvala i svima drugima koji su tom zgodom što doprinjeli Odbor.

Amnestija i izmirenje ovih hrvatskih Sokolova

Savezno starješinstvo zaključilo je na svojoj sjednici o proslavi hiljadu godišnjice hrvatskog Kraljevstva i III. hrv. svesokolskog sleta, da se povede živa akcija, kako bi se sva braća, koja su bilo s kojih razloga ili razmirica prestali bilo u kojem hrv. Sokolskom društvu aktivno raditi, povrate u isto. Isto je tako zaključeno, da se izda amnestija za članove, koji su iz društva isključeni rad disciplinarnog prestupka.

Planinarstvo.

H. P. D. podružnica »Japetić« priredjuje u nedjelju dne 27. o. mj. izlet u Stojdragu, gdje će biti isti dan proslava 1.000 godišnjice hrv. kraljevstva i otkriće milnejskog spomenika. Ostalo sve obavili će se pravodobno u društvenom ormatiću.

Odbor.

DOPISI.

Sv. Marija okićka, 1. rujna 1925.

Siromašna župa sv. Marija okićka naručila je po Uskrsu o. g. 3 zvona od »Strojare tovarne in livarne d. d.« iz Ljubljane. Glasove im je izabrao o. Hugolin Sattner, poznati glazbenik, i to: za veliko zvono »G«, za srednje »B«, a za malo »C«. Glasovi tih zvona su čisti i jaki, a kako i ne, kad su izradjena od najboljeg materijala. Ukupna težina im iznosi oko 1.300 kg. Zvona su na vanjskoj plohi lijepo ukrašena ornamentima — reljefima svetaca, što ih ovaj narod ponajviše slavi, a 2 od njih nose i karakteristične natpise; veliko nosi natpis »U spomen 1000 godišnjice hrv. kralj. 1925.« a srednje »Svjatskim ratom uništeno, darovima župljana obnovljeno«, dočim malo zvono nema nikakova natpisa. Cijena im je 80.000 D, a tu svotu su župljani sami međusobno sabrali u roku od 3 mjeseca, ma da su vrlo siromašni!

Dne 26 jula su ta zvona uz veliku svečanost prečena iz željezničke stanice Zdenčina do župne crkve. Tom zgodom se zgrnula sva sila naroda, što je pratio svoja uskrašena zvona. Narod se je svrstao u nepreglednu povorku, kojoj na čelu su jahili seoski momci sa narodnim barjaktima, zatim školska mladež, domaće glazba, bratovština sv. Antuna, svećenik, a onda tek troja kola sa zvonovima. Svako zvono vukla su po 4 konja; sve okićeno: kola okićena, zvona okićena, konji okićeni i jahači na njima. Zgodno je bilo gledati malu dječicu, obučenu u crvenkasto narodno odijelo, što se je nalazila na srednjim kolima u zelenitu granja i švijsca, kojim su bila okićena kola i zvono.

Iza zvonova išla je nepregledna povorka naroda, koji je svega glasa pjevao nabožne pjesme. Isti dan je monter podigao zvona u toranj, a narod započeo zvonjavu, pucnjavu mužara, pjesmu, svirku — proštenje i veselicu do kasno u večer, radujući se, što je — makar krvavim žuljevima — opet došao do milih zvonova.

Već je ješko naći i siromasnu župu, koja ne bi imala nove zvonove.

Matija pl. Horvat kapelan.

Iz uprave.

Mr. Fran Tonšetić, Chicago.

Hvala Vam na Vašem lijepom dopisu, kog ste nam priposlali glede «S. L.» — Pretplate smo primili i uredili. List je preplaćen za Vas i za Mrs. Skender do 30. VI. 1926. — Izvolite primiti, kao i ostali naši prijatelji i prijateljice srdačni pozdrav.

Mr. Ivan Biščan, Farrell Pa.

Vaš smo cijen. list primili, i adrese uredili. Hvala Vam za novog pretplatnika.

— Pretplata za Vas i za Mr. Sokolovića uredjena je do 30. VI. 1926. — Primiti naš srdačni pozdrav.

Mr. Florijan Čitarović, Jungstown.

Pretplatu i list primili smo. Vaša pretplata kao i Mr. Dragoše uredjena je do 30. VI. 1926. — Razglednice od Samobora poslali smo Vam današnjom poštom. — Srdačno Vas pozdravljamo.

Uprava «Samoborskog Lista».

Izjava.

U Samoboru, 14. rujna 1925.

Slavnom uredništvu «Samoborskog lista» u Samoboru.

Više je sugradjana, kako mi neposredno rekoše, toga mnijenja, da sam neki pomagač članaka o «Šikavi» uvrštenim u «Samoborskom listu» od 1. IX. 1925., i u listu «Samoborac» od 10. IX. 1925., koji potonji je potpisao po g. Milanu Šošariću, trgovačkom načelniku.

Kako se ono veli: «istini za volju» ovim izjavljujem, da mi o obim člancima nije ništa poznato bilo prije, nego li što sam je u pomenutim listovima pročitao i da ja kod tih članaka nisam ni učem sudjelovao, iako sam u ovu kako ju nazivljem: «Šikaru» više upućen, nego ikko drugi u Samoboru.

Jošip Čop
općinski bilježnik.

Na „Priposlano“ g. načelnika Šošarića u „Samoborcu“ od 10. rujna 1925.

Ja sam u «Samoborskom listu» od 1. o. m. j. pripočeo članak pod naslovom «Općinska Šikava».

U tom sam članku napisao, da je samoborska općina 15 rali prvorazrednih livada u svojoj općinskoj Šikavi neprekidno uživala od godine 1906. pa sve do mjeseca lipnja 1919., kada su seljaci iz obližnjih sela ugnali svoje blago na pašu u Šikavu.

Napisao sam dalje, da je zbilje tadanji opć. upravitelj g. Kleščić u ime općine podnio protiv seljaka tužbu radi smetanja posjeda, u kojoj navodi, da je općina doznala, da su seljaci netjerani svoje blago tečajem mjeseca lipnja 1919. na pašu u općinsku Šikavu, ali koji su to seljaci nije mogla doznati, jer su na pašu zatečena djeca, koja nisu ništa htjela tražiti.

Ja sam dalje napisao, da je u tužbi navedeno, da je istom 29. kolovoza 1919. doznao opć. upravitelj kod suda imena seljaka.

I sada g. načelnik Šošarić u svom «Priposlano» u «Samoborcu» od 10. o. m. j. imade, recimo najblaže, smionosti i navodi, da ovakovu tužbu, kakod ju gore opisah, a u članku «Općinska Šikava» je pripočena, g. Kleščić, načelnik, nikada nije podnio

A eno mu istinitost sadržaja tužbe dokazuje tužba sama, zaprimljena, kod kot. suda dana 30. kolovoza 1919. pod brojem 5186. Primjerak tužbe mora imati i načelnik tužiteljice, parbene stranke. Prepis tužbe imam i ja.

Nadalje tvrdi načelnik, da nije istina, da su djeca seljaka kako u svom članku, napisah, izbacila općinu iz fakičnog posjeda.

A eno dokazuje i tužba sama, da je opć. upravitelj Kleščić pustio djecu mirno i dalje pastu blago po opć. Šikavi, nije ih iste sprašio ili sprašiti dao.

I tako se seljaci, krivnjom bivšeg opć. upravitelja g. Kleščića uvukli u fakični posjed opć. Šikave a i održali, jer je podnio tužbu g. Kleščić istom 30. kolovoza 1919., umjesto najkašnje 30. srpnja 1919. (§ 1. zak. od 8. svibnja 1891. o smetanom posjedu), dok priznaje u tužbi, da je djecu zatekao sa blagom na pašu mjeseca lipnja 1919.

I tako seljaci 15 rali općinskih livada u Šikavi od mjeseca lipnja 1919. dalje, pa i danas, lijepo, mirno uživaju, a općina od mjeseca lipnja 1919. dalje, pa i danas, lijepo mirno — plaća štibu, čim je općina samo do 3. studenog 1923. pretrpila gubitak od punog milijuna kruna, kako je to isti dan javno izjavio priznati «gospodarski» stručnjak a najbolji poznavatelj Šikave. To je neprigovoreno, nikada nedementirano, objelodanjeno i u letku, koji je «Hrvatska građanska stranka» dana 17. prosinca 1923. izdala i u štotine komada porazdjelila «žbornicima» u Samoboru u oči na 18. prosinca 1923. obavijestnog izbora opć. zastupstva.

Neprigovoreno i nikada nedementirano objelodanjeno je to i u «Hrvatskoj misli» od 8. lipnja 1924., od 21. lipnja 1924. i od 18. rujna 1924.

Općina je sa tužhom odbita konačnom odlukom kot. suda u Samoboru od 26. listopada 1923. broj 9480/gr. jer, kako sud u svojim razlozima navodi, «priznaje i tužiteljica, dakle njezin opć. upravitelj gosp. Kleščić, da su tuženi tečajem mjeseca lipnja i srpnja 1919. počeli si prisvajati pravo pašu na tužiteljinoj livadi» pak se «tužba ukazuje prekasno podnesena i to krivnjom vlastitom», dakle krivnjom njezinog tadanjeg opć. upravitelja g. Kleščića, koji je tužbu stoprv 30. kolovoza 1919. podnio u ime općine.

I ja sam u svom članku «Općinska Šikava» napisao, da je g. načelnik Šošarić u sjednici opć. zastupstva od 13. studenog 1923. izjavio doslovce: «da je općina izgubila oštetnu parnicu u Šikavi, jer da je prekasno bila podnešena. Sada treba, da se podnese nova tužba za smetanje posjeda».

I sada se g. načelnik ne stidi usred bijelog dana u «Samoborcu» od 10. o. m. j. nazvati ovaj moj navod lažnim. On u «Priposlano» tvrdi da ovakovu izjavu nije dao niti mogao dati u sjednici opć. zastupstva od 13. studenoga 1923., a to naprosto iz razloga onoga, jer sjednica dana 13. studenoga 1923. zastupstvo općinsko niti održalo nije.

On pače niti pogrumentio nije od orama, kada je u «Priposlano» napisao da on ovakovu izjavu nikada pred zastupstvom nije dao, jer ne leži u njegovom karakteru, da

govori neštinu, a pogotovo nebi lažne izjave autoritativno davao opć. zastupstvu.

A evo u «Samoborskom Listu» od 15. studenoga 1923. otštampano je slovo po slovo ovo: «Iz trgovačkog zastupstva». Izvještaj sjednice održane dne 13. studenoga 1923. Sjednici predsjednik načelnik Milan Šošarić! Slijedi sad dalje izvještaj, koji ne donosim.

Zalim je u «Samoborskom Listu» od 1. prosinca 1923. otštampano slovo po slovo ovo: «Iz trgovačkog zastupstva» izvještaj sjednice održane dne 13. studenoga 1923. (Nastavak).

I u ovom je istom broju i svršetak izvještaja sjednice, a u ovom istom je izvještaju otštampano slovo po slovo ovo: «načelnik javlja, da je općina izgubila oštetnu parnicu u Šikavi jer da je prekasno bila podnešena. Sada treba, da se podnese nova tužba za smetanje posjeda».

I ja sam prema tomu punim pravom još napisao u svom članku, da je ovaj nonsens neprigovoreno saslušalo opć. zastupstvo. Nonsens je nesmisao.

A 13. studenog 1923. u sjednici su medju ostalim bili opć. zastupci gg. Bašić, Biščan, Herceg, Šoić i duševna elita gg. opć. zast. Cesar, Hrčić, Švarić, Zjalić.

Pripominjem još, da je ova izjava načelnikova doslovce neprigovoreno i nedementirano objelodanjena i u gore spomenutom letku «Hrvatske građanske stranke» i u «Hrvatskoj misli» od 21. lipnja 1924.

Ja sam dakle u svom članku «Općinska Šikava» napisao čistu istinu naime da su se krivnjom tadanjeg opć. upravitelja g. Kleščića seljaci uvukli mjeseca lipnja 1919. u fakični posjed i uživanje općinske Šikave, da je dana 13. studenoga 1923. doista održana sjednica općinskog zastupstva i da je g. načelnik Šošarić u toj sjednici onu doslovce po meni citiranu izjavu zastupstvu pripočeo.

Op. uredništva. Sastavljači članka pod naslovom «Priposlano» otisnutog u 9. broju «Samoborca» od 10. o. m. j. a potpisanog po g. načelniku Šošariću, nisu niti sebi a niti g. Šošariću učinili uslugu. Već su naprotiv pred čitavim našim građanstvom pokazali kakovim posve iskrivljenim i neistinitim tvrdnjama žele operisati.

«Samoborski list» piše posve ispravno, i samo u interesu čitavog našeg građanstva, a ne pojedinih osoba, to može i u svako doba dokazati.

Što se tiče uštog istupa «Samoborca», to mu stoji na volji.

Kada već imadu tako oštro pero, bilo bi zanimivo da napišu odakle im sve adrese vanjskih pretplatnika «Samoborskog Lista».

ŠTEDNJAK

(Tischspareherd), malo rabljen, sa rorom i kotlom za vodu prodaje se. — Upitati kod gdje. Šmid, B. midhenova ul. 39.

Vinski lagvi

od 18, 20 i 30 hektli, te vinska kaca od 18 hkl. prodaju se. Upitati kod g. Dr. Oreškovića.

A za razni pivničarski pribor, nožni ormarčić i obični ormar upitati kod gdi. Paulke Jurajović.

Šmidhenovo sumporno
kupalište.

Tople kupelji dobivaju se svaki dan
do 1. listopada.

Prava i najbolja
Samobor. muštarda

(Geručica)

Malinov sok, svakovrsno ukuhano voće
i marmelade

dobivaju se kod najpoznatije i najstarije samoborske
radnje

K. tarine Tončetić

Samobor, Starogradska ulica br. 35.

NAUČNIKA za trgovnu željeznarske
robe traži M. Šik Samobor.

Gostiona

Franjo Tkalčić

(prije Ivan Budi)

Dnevno svježi zajutak,
najbolja Plješivička vina od g. 1923.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Primaju se abonenti uz znatan popust.

Najljepša bešta. Ugodna hladovina

Preporučuje se

Franjo Tkalčić

gostioničar.

Mlin na vodu u Samoboru
ili prema Bre
gani i Rudama, tražim u najam, sa stanom,
eventualno cijelo gospodarstvo. Ponude na —
Stjepan Dolenec, tokar Sisk.

Gostiona k Zvijezdi

preporučuje sobe za strance. Svaki dan
izvršne domaće kranjske kobasice.

Topla i mrzla kuhinja Cijene solidne.

Točna podvorba.

Toči se pravo Plješivičko vino.
Lijepo i novo uređjena kugljana.

Društvo koje želi kugljati može se na istu
abonirati pa za to vrijeme nemaju dragi pristup u
istu

Skladište piva „Union“ Ljubljana

gg. gostioničari mogu istu dobiti kod mene u ova-
koj kol čini.

Javna zahvala.

Duboko ožalošćen teškim udarcem
koji me snašao uslijed smrti moje ni-
kada nezaboravne dobre supruge, i do-
bre majke

Judite Šanti

primio sam brojne iskaze saučešća. Mno-
go je cvijeća stavljeno na njezin odar,
pak ovime svima hvalim.

Hvala onima, koji je sprovedoše
do posljednjeg počivališta. Napose pak
hvala hrv. pjev. društvu „Jeki“ koja ju
korporativno sproveda do groba a tamo
se snjome oprostila tužaljkom, isto tako
i Običnom-radničkom društvu „Napre-
dak“.

Hilma Šanti

Javna zahvala.

Svim prijateljima i znancima, koji su nezaboravnog nam brata,
Šogora i t. d

JANKA BOLDINA

do hladna groba sprovedi, vijeci i cvijećem mu odar okitili, a nama
svoje saučešće izrazili budi ovime izrečena naša najtoplija hvala.

Napose pak hvala samoborskim društvima, koja su na spro-
vod poslala svoja odaslaštva. Osobito pak hrvatskom Šokelu u
Samoboru, te Vojno-veteranskom društvu

Tugujuća obitelj.

Javna zahvala.

Prigodom smrti nezaboravnog, dobrog i dragoga mi brata

Franje Oslakovića

velikoposjednika i trgovca

izražene su mi mnoge iskrene sućuti, prijatelji iskitiliše prekrasnim vijencima njegov
odar, društva i brojno građanstvo i seljaštvo ispratiliše ga do hladna groba Svima
ovim putem budi izražena najdublja hvala.

Napose hvala hrv. Sokolu, Vatrogasnom, Obrtničkom, Veteranskom i pjevačkom
društvu „Jeki“, te bratovštinama sv. Vida, sv. Filipa i Jakoba, sv. Ivana, sv. Josipa,
sv. Jurja, sv. Valentina te onih iz Molvice i Konjščice, koji ga korporativno otpratiliše
do zadajeg počivališta.

Fanka Oslaković.